

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

V. Inter Aduersarios discordes nulla est concordia nisi in oppugnanda
Ecclesiae vnitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Euangelicæ concordiæ testes queamus producere quam ipsos Germaniæ Typographos, quorum prælia sub libellis polemicis, acced. s. in orum convictionum plenis gemere unquam cessant : ut è Francofurtenium Nundinatum Catalogis videre est. Obseruaunt nonnulli inter proximos aliquot annos ex ipsorum officinis plura scripta Euangelicorum contra Euangelicos tales enim haberi omnes volunt, quam contra Catholicos prodijisse (a). Cui enim ignota sunt Lutheri & Zwinglii discipulorum, Caluini & Westphali, Bezae & Heschi, Brentii & Bullingeri, Flaccianorum & Melanchthonianorum, Heidelbergensium & Tubingenium certamina? Sed de hoc Lutheranorum & Calvinistarum dissidio infra vbi de Franciæ schismate agetur, opportunior erit dicendi locus.

V. Nullum est aduersarijs nostris nec magis commune nec magis noxiun bellum quam quod ipsi inter se gerunt. In omnibus ipsorum conuentibus Eridis illud potum iactum videmus. Quæ admodum enim venenū aliud venenum ferre non potest, sed vnum alterum pellit : sic hæresis nullib[us] quam in propria sua domo minus quietis habet. Ac veluti vectores ad diuersa loca tendentes, & diuersas ob causas & negotia eandem nauim ingressi, nunquam idem spectant, aut societatem inter se contrahunt; at ventis increbescētibus, & mari fluctibus tumente, oīnes ad commune periculum propulsandum, consociatis animis & viribus occurunt: Sic i[ps]i qui reliqua S. Petri nauicula diuersarū hæreson se fluctibus commiserunt, nullam inter se societatem aut amicitiam colunt, nisi quando ab excommunicationibus aut censuris Ecclesiasticis commune sibi periculum imminentem animaduertunt. Tunc enim discordes in concordiam coeunt, vt licet disiuncti opinionibus, coniunctis tamen viribus, Ecclesiæ unioni tanto melius possint resistere: tunc casta coniungunt, tunc eadem symbola accipiunt, & sub iisdem signis in aciem prodeunt, nulla in re concordes, nill in edendo, bibendo, crescendo & genus humanum multiplicando, Pape denique bellum faciendo.

VI. Quemadmodum fues, (fœdum & morosum animal) nullum inter se societatem colunt, sed petulci rostris & mortibus se mutuo impetuunt; nihilominus tamen quamprimum gruñientem aliquam audiunt, turmatim surrectis pilis, laboranti auxilio occurunt: sic qui ab Ecclesia desciuerunt, quamvis non minus se iniucem quam ipsam Ecclesiam capitali odio persequantur, quamprimum eam vel Ecclesiæ arma cogita se, vnius criminis

treos, expedita, aut occasionem assiliendi Ecclesiæ valtu, seu Pontifici oppugnandi viden, positis in specie inimicitij, auxilia coniungunt, & mire cōspirant. Hic in hiu[m] mentem venit quod Plinius scribit. Quamuis inter Corum & vulpem nulla sit amicitia vel familiaritas, quoties tamen ille vulpem videt ab accipitre impeti, statim aduolat, & pedibus, rostro & alis insidentem hostem percutit, donec prædam dimittat: sic quoque Corui illi & Vulpes (hæreticos intelligo) quamuis parum inter se conueniant, contra Ecclesiam tamen arctissima faciunt fœdera: quæ deinde d' scusso periculo, mox soluant Sic Aristides & Themistocles ad bellum contra hostem proficentes, inimicitias deponeunt, sed ex eodem reuersi, rursus sumere solebant. Ac veluti, vt est apud Plinium, in Nili ostio ingens agger ex hitundinum vndis inter se mira arte constructis conspicitur, res quidē per se fragilis, structura tamen & coagmentatione tam firma: Nili inundationem facile sustineat; si hominum istorum illuminatorum cohortes, perse inimicæ, vbi mutuis federibus in vnum converterunt, vim omnem eludere conantur. Hanc ad re Brissonius apposite, Mibi, inquit, iniuria & coniuria non placent. Venenum non habeo. Et quamuis è continua liberorum ab Ecclesia aduersarijs scriptorum letione fello aliquid fortasse hauferim, coniicij tamen non certabo. (b) Sic nec ego. Quia tamē Euang[el]isti illi nos porcorum gregi comparant (id facit Arelius Bernensis Ecclesiæ minister) nemo, spero, mihi vitio verteret, quod cādem, melioris tamen notæ, moneta, hoc eis debitum persolverim. Sed iam velites lustremus, quileibus armis suis proculsantes, dum Lutheranorum, Sacramentarium & Confessionistarum acies in procinctu stat, Ecclesiam lacessant.

DE INFINITA HÆRESEON INFELICIS HUIUS NOSTRI SÆCULI MULTITUDINE.

CAPUT XIV.

ARGUMENTVM.

I. Hæresis una aliam atque aliam parit.

II. Plus a Vid. Bellum Quinti Euangelij Hulsemanni Calvinum irreconcilabilem Acta in Hassia inter Lutheranos & Calvinianos, b Commente. in Apocal.